

M. A. E.

A „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

E hivatalos közlöny megjelenik minden hó 1-én és 16-án. — Minden feleletet óhajtó levélhez válasz-
:: :: bélyeg melléklendő. :: ::

TELEFON 28—75.

AZ EGYESÜLET HIVATALOS HELYSÉGE
ÉS A M. A. E. SZERKESZTŐSÉGE:

VII., AKÁCFA-UTCA 11. sz. I. em.

HIVATALOS ÓRA DÉLUTÁN 3—4.

Előfizetési díj tagoknak: egész évre 4.80 K, fél évre 2.40 K, negyed évre 1.20 K, havonként 40 fillér, nem tagoknak 50%-al drágább.

TELEFON 28—75.

Olvasóinkhoz!

Minthogy a Magyarországi Artista Egyesület vezetőségének nehézséget okoz egy új szerkesztő kijelölése, továbbá tekintettel arra, hogy a lap megjelenését a mi szakmánk érdekében állónak és szükségesnek tartom, és végül, mert az artisták sorsát szíven viselem — amit már volt alkalmam bizonyítani, — késznek nyilatkoztam a lap szerkesztését egyelőre ismét elvállalni és kérem az Önök jóakaratu támogatását.

Kiváló tisztelettel

Aalbach Jacques,
a M. A. E. felelős szerk.

Nyári turné.

Közeledik a nyár! A nyár, melyet olyan türelmetlenül és epedve vár sok artista, aki egész télen át gondok és nyomorgások közepette tengette életét és egész reménységét arra az időre tartotta fenn, amikor a vidéki színházak beszüntetik előadásait és így ezeken a helyeken megkeresheti sanyaru kenyerét. Ez a nyár azonban még sokkal rosszabbnak ígérkezik, mint amilyen a tavalyi volt.

Elteltekintve ugyanis attól, hogy a közönség részint családi gyász, részint anyagi veszteségek miatt amugy sincsen abban a hangulatban, hogy variété előadásokat látogasson, — az artistákat még külön igen érzékenyen károsítják az ál-artisták piszkos konkurenciája, akik még ezenfelül bizonyos előjogokban is részesülnek. Ezzel az igazságtalansággal szemben minden rendelkezésre álló eszközzel és erővel küzdenünk kell, nehogy minket az anyagi és erkölcsi romlásba döntsenek, — amihez pedig óriási léptekkel közeledünk.

A minket károsító ál-artisták dilletánsokból, egyletesdit játszó egyénekből és nyáron át szerződés nél-

kül maradt színészekből verődnek össze, még pedig olyan színészekből, akiknek képessége és „művészete” oly alacsony fokon áll, hogy a színháznál boldogulni nem tudnak. Ma t. i. nagyon sokan lépnek a színi pályára és sajnos, ezt nekik igen megkönnyítik. A színházaknál épen ezért sok az élödsi és a színész proletárok száma folyton növekszik. És mivel a színházak nem képesek ezeket az antitalentumokat elhelyezni — de ezt tenni nem is akarják — ezért a kiszorult felesleg az artista pályára lép át és mivel az artista pálya — sajnos — a szabad iparágak közé tartozik, nincs módunk megakadályozni, hogy az ilyen egyének ellepjék a mi pályánkat és tönkre tegyék nagy nehezen megszerzett tekintélyünket. Az ilyen „artisták” valahogyan, nagy nehezen, existenciát teremtenek maguknak, ha pedig nem tudnak szerződéshez jutni, társulatokat alakítanak és beutazzák az egész országot u. n. kabarett előadásokat rendezve. Nagyhangu plakátokat ragasztatnak ki, visszaélnék elsőrangú artisták és művészek nevével és a leglehetőlenebb dolgokat ígérnek és hirdetik. Egész műsoruk kizárólag lopott számokból áll, mert hiszen módjuk sincs, de eszük ágába sem jut maguknak tisztességes uton műsor számokat beszerezni.

Maga az előadás természetesen a legrosszabb dilettantismus, mert az „álartisták” között egyetlen egy sincsen, akinek meg volna a képessége ahhoz, hogy az előadásra kerülő táncokat, dalokat, kuplékat, kisebb jeleneteket megfelelő módon elő tudja adni. Az ilyen előadásoknak pedig igen szomorú következményei vannak. A közönség, melyet a harsogó vásári reklámokkal becsalogattak az előadásra, mihamar rájön, hogy becsapták, rászédtek és rövid tartózkodás után szitkozódva és felháborodva távozik az előadásról. A közönség tehát meglett károsítva, — de a rendezők, akik jelentékeny bevételhez jutottak, — a markukba nevetnek és ha nem kénytelenek futva menekülni jókedvűen vonulnak be egy másik városba, ahol azután folytatják gyalázatos játékukat.

Ez azonban még önmagában véve kevésbé érintené az artistákat. Csakhogy van ennek az éremnek egy másik oldala is.

Mert a fentebb vázolt tények végeredményben mégis csak az artistát károsítják. Károsítják pedig nemcsak azért, mert műsorát, melyet nagy fáradsággal alkotott és melyet egész tudásával és művészetével a közönség elé vitt, — ellopják, — hanem még azért is, mert a közönség, melyet már annyiszor becsaptak, — teljes joggal és érthetően bizalmatlanná válik. Az ál-művészek gyalázatos előadásai, a sok nagyhang, hazug hirdetés és rosszakaratu félrevezetés gyanakodóvá teszi az embereket és ezt a gyanút még akkor is nehéz eloszlatni, ha igazi, jónevű művészek, kiváló műsorral és jó előadásokkal akarják szórakoztatni a közönséget. Az egyszer, vagy többször már rászédett közönség az ilyen, igazi művészek által rendezett előadásokat sem látogatja és ez nemcsak anyagilag károsítja az artistákat, hanem mivel gyöngén látogatott előadásoknál nincs meg a kellő hangulat, az előadások sem felelnek meg a kívánalmaknak és ezáltal a fellépő művészek rég megszerzett renoméja is szenved.

Ami azonban ebben a dologban a legcsodálatosabb, az az, hogy a hatóságok épen az ártistáknak, akik kizárólag és minden scrupulosítás nélkül csakis a közönség rosszhiszemű kizsákmányolására pályáznak, — bizonyos előnyöket biztosítanak a játszási engedélyek körül és pedig kizárólag azon az alapon, mert az illető egyének igazolják, hogy ők tagjai az országos színész egyesületnek és mint ilyenek, igénybe veszik azokat a jogokat, amelyeket a magyar királyi belügyminisztérium csakis szintársulatok részére engedélyezett.

Mi nem is annyira a piszkos konkurenciától félünk, mint inkább attól, hogy a hatóságok a miniszteri rendelet téves értelmezése folytán megtagadják a játszási engedély kiadását az artistától, mihelyt valamely „ál-artista“ előadások megtartását hirdeti.

Kérdjük, van-e nagyobb igazságtalanság, mint ilyen eljárás azzal az artistasággal szemben, mely nemcsak, hogy állampolgári kötelességeit ép úgy teljesíti, mint minden más polgára a hazának, hanem minden állami vagy egyéb támogatás nélkül, csakis saját becsületes munkája és szorgalma révén tekintélyt szerzett az artista pályának és melynek sokoldalú tevékenysége nem egy művészeti ág fejlődését mozdította elő és melynek folytonos törekvése újabb és újabb alkotások és szenzációk után még a magasabb művészet művelőit is nem egyszer utánzásra készítette.

Ezt az égbekiáltó igazságtalanságot nem lehet és nem szabad tovább tünnünk és az egész artistavilágnak egyesült erővel kell arra törekednie, hogy ezt a fekélyt, mely nekünk annyi anyagi és erkölcsi kárt okozott és okoz, — végre valahára kiirtsuk.

Jegyzőkönyvi kivonat,

felvétel a Magyarországi Artista Egyesület 1915. évi március hó 30-án tartott rendkívüli választmányi ülésén. Jelen voltak: Aalbach Jacques elnök, Gerő Jenő I. alelnök, Szabó Sándor II. alelnök, Mach Lázár titkár, Aczél Viktor ellenőr, Mach Zsigmond pénztáros, Palotta Frigyes gazda, Braun Károly, Gerő József, Wagner Lajos, Bácskai Sándor, Arányi Vilmos, Sziklai Benő, Hunyadi Emil választmányi tagok.

Szöke Szakáll I. alelnök: üdvözlí a jelenlevőket, konstatálja a határozatképességet és felkéri titkárt az utolsó jegyzőkönyv felolvasására. Egyben elszomorodott szívvvel jelenti, hogy régi tagunk Kleinberger Lajos elhunyt és proponálja, hogy a tagok felállással hódoljanak emlékének. A tagok felállanak.

Titkár felolvassa a jegyzőkönyvet.

Aalbach úr: kijelenti, hogy utolsó kötelességének tartotta az ülésen megjelenni, hogy a jegyzőkönyvet aláírásával hitelesítse, de egyben megjegyzi, hogy ezt nem teheti meg, mivel a jegyzőkönyv egyes adatai helyrehozandók.

Szöke Szakáll I. alelnök: elrendeli a jegyzőkönyv egyes pontjainak felolvasását. A helyreállításához hozzászólnak többek között Aalbach Jacques, Szöke Szakáll, Aczél Viktor, Palotta Frigyes, Arányi Vilmos, Mach Lázár és Zsigmond urak.

Az egyes pontoknak helyreigazítása után Aalbach úr ezen helyreigazított jegyzőkönyv aláírását elvállalja és az ülésről távozik.

Szöke Szakáll I. alelnök: bejelenti az ülés legfontosabb részét az elnökjelölést.

Palotta Frigyes gazda: Gerő József urat ajánlja mint új elnököt.

Gerő József: megköszöni a figyelmet, de kijelenti, hogy legnagyobb sajnálatára nem fogadhatja el ezen tisztséget és egyben Rött urat ajánlja.

Braun úr: indítványozza, hogy ezen tisztség a közgyűlésig betöltetlen maradjon és addig is Szöke Szakáll úr és Szabó úr lássák el ezen teendőket.

Szöke Szakáll I. alelnök: Braun úr indítványát szavazás alá bocsátja. Egyhangulag elfogadjatik.

Braun úr: a választmány nevében háláját fejezi ki Szöke Szakáll és Szabó uraknak, hogy indítványát elfogadták és feláldozzák munkaerejüket az egyesületnek, mely az eddig már bekövetkezett kellemetlenségek alatt sokat szenvedett.

Szöke Szakáll I. alelnök: úgy a maga mint Szabó úr nevében kijelenti, hogy kötelességének tartja mindazon munkákat átvenni, amelyet az elnöki tisztség magával hoz és igéri, hogy azon lesznek, hogy a beléjük helyezett bizalomnak minden tekintetben eleget tegyenek. Továbbá magáról szól és kifejti, hogy ő ilyen tisztség betöltéséhez még fiatal, de kéri a választmányt, hogy vegye tekintetbe azt a körülményt, hogy ez csak ideiglenes helyzet és a közgyűlés majd annak idején egy tapasztaltabb elnököt fog választani. Egyszersmind újból megköszöni a választmány bizalmát, melyet igyekezni fog kielégíteni. Éljenzés.

Braun úr: indítványozza, hogy Aalbach urnak egy köszönő levél irassék, melyben a választmány megköszöni buzgalmát és méltassa érdemeit és mely levelet az összes jelenlevők aláírják. A választmány egyhangulag elfogadja.

Szőke Szakáll I. alelnök: elvállalja a lap szerkesztését és abban állapodnak meg, hogy a lap minden hónapban egyszer jelenik meg.

Szőke Szakáll I. alelnök: rátér a nagyváradi ügyre és visszatérve a már ismert tényekre bejelenti, hogy a Szalon kabaret üzletvezetője és rendezője meglátogatták egyesületünket kérve a vezetőséget, hogy oldja fel a kabarettet a bojkott alól tekintettel arra, hogy ez nagy anyagi károkat okoz a tulajdonosnak. Egyben indítványozták, hogy Medgyaszainé egy igazolványt fog kérni az ottani rendőrkapitánytól, melyben az bizonyítja, hogy nevezett magaviselete ellen nincs kifogás. Az egyesület nevében Szőke Szakáll úr beleegyezését adta, hogy Medgyaszainé a rendőrkapitány bizonyítványa alapján addig maradhat meg szerződésében, míg újabb panaszok nem jönnek ellene. A választmány elfogadja.

Szőke Szakáll I. alelnök: bejelenti, hogy az egyesület levelet ír a Szalon kabaretnek, melyben tudatja, hogy a bojkottot ideiglenesen felfüggeszti, de azon esetben, ha Medgyaszainé ellen ismételt feljelentések jönnének a legszigorúbban fog nevezett ellen eljárni.

Mach titkár jelenti: hogy az elhunyt Kleinberger Lajos felesége tovább kíván tagja lenni az egyesületnek. Ugyiszintén, hogy az özvegynek temetkezési járulék címén 100 K utaltasson ki. Tudomásul vétetik.

Mach titkár jelenti továbbá, hogy 470. sz. tag halasztást kért tagdíjhátralékaira. Megadatik.

Maidik Alajosné 10 K segélyt kapott. Tudomásul vétetik.

Tagfelvétel: Fenyő Jenő, Blumenthal Guszti.

Aczél úr: jelenti, hogy Blumenthal Guszti 10 koronát adományozott az egyesület rokkantségély alapja részére. Köszönettel tudomásul vétetik.

784. sz. tag 10 korona visszafizetendő segélyt kér. Megadatik.

Szőke Szakáll I. alelnök: az egyesület tagszerzése érdekében indítványoz egy oly nyilvántartást, amelyben fel legyen tüntetve, hogy ki-ki hány tagot szerzett az egyesületnek és az illetőknek vagy jegyzőkönyvi köszönet vagy pedig más jutalom adassék.

Wagner úr: kijelenti, hogy senki sem tudja kik tulajdonképpen az egyesület tagjai és kik nem.

Szőke Szakáll I. alelnök: a tagnévsor kiadásának tárgyalását a következő ülésre halasztja.

Egyben bejelenti, hogy a Vigszinház matiné rendezőbizottságához az iroda rövidesen meghívót küld, mely összejövetele az ügy teljes elintézését nyer. Több tárgy nem lévén, Szőke Szakáll I. alelnök ismételt üdvözlő a jelenlevőket és kikérve a választmány támogatását új munkakörében az ülést bezárja. Éljenzés.

* * *

Jegyzőkönyvi kivonat, felvétel a Magyarországi Artista Egyesület 1915. évi április hó 23-án tartott választmányi ülésén. Jelen voltak: Szabó Sándor II. alelnök, Mach Lázár titkár, Aczél Viktor ellenőr, Mach Zsigmond pénztáros, Palotta Frigyes gazda, Braun Károly, Neszmélyi Izsó, Wagner Lajos, Dévai Dickmann Sándor, Arányi Vilmos, Hunyadi Emil választmányi tagok.

Szabó Sándor II. alelnök: üdvözlő a jelenlevőket, konstatálja a határozatképességet és felkéri titkárt az utolsó jegyzőkönyv felolvasására.

Titkár: felolvassa a jegyzőkönyvet. A választmány hitelesíti a jegyzőkönyvet.

Mach titkár: jelenti, hogy Szőke Szakáll I. alelnök és Sziklai Benő választmányi tag kimentette magát.

Továbbá jelenti, hogy a máramarosszigeti alispán levelet irt, melyben 15 drb. névjegyzéknek elküldését kéri, mit el is küldöttünk.

Maidik Alajosné már többször kapott segélyt, miért is irtunk a mezőberényi hatósághoz, hogy fentnevezett fel van-e véve állami segélyre, mely levelünkre most kaptunk választ és pedig, hogy *Maidikné* nincsen felvéve az állami segélyre. Tudomásul vétetik.

Titkár továbbá jelenti, hogy 681. sz. tag panaszt emel egy *Forelli* nevezetű artistanő ellen, ki oly alacsony nivoju előadásokat rendez, amellyel megrontja nemcsak az artistáknak jó hírnevét, hanem az utánajövő artistáknak megrontja keresetüket, kéri tehát az egyesületet, hogy tegyen az ügyben lépéseket.

Braun: azon indítványát terjeszti elő, hogy ezen ügyben az egyesületnek az előjáróságokhoz kellene fordulnia, kik nevezett hölgynek fellépését egyszerűen betiltanák.

Arányi: indokolja *Braun* urnak indítványát még azzal, hogy ő saját maga is nagy anyagi kárt szenvedett *Forelliné* miatt, mert az ő rossz előadásai miatt nem kapott engedélyt a fellépésre és nevezett hölgy egyáltalában nem artistanő.

Szabó Sándor II. alelnök: indítványozza, hogy az egyesület ezen ügyről cikket tegyen hivatalos közlönyébe és ezen lapot küldje az egyes hatóságokhoz. Elfogadtatik.

Mach titkár: jelenti, hogy *Aalbach Jacques* ur az egyesület volt elnöke volt szives dr. *Schäffer Ármin* belgyógyászt egyesületünk részére megszerezni. Éljenzés.

Továbbá jelenti titkár, hogy a választmány határozata folytán *Kleinberger Lajosné* a pénztár 100 K temetkezési járulékot fizetett ki. Egyben, hogy *Kleinberger Lajosné* továbbra is tagja marad egyesületünknek. Tudomásul vétetik.

Titkár jelentésében rátér a lakásügyre és bejelenti, hogy *Palotta Frigyes* gazda VII., Akácfa-utca 11. szám alatt I. emeleten felvett az egyesület részére helyiséget. Tudomásul vétetik.

Titkár továbbá tudomására hozza a választmányak, hogy a *Zongoramesterek* egyesülete levelet intézett egyesületünkhöz, melyben tudatják, hogy *Neszmélyi Izsó* választmányi tagunkat választották egyesületük elnökévé. Éljenzés.

Titkár jelenti, hogy két átutazóban levő artista egyesületünktől 5—5 korona segélyt kapott. Tudomásul vétetik.

Halasztást kértek: 344. sz., 1424. sz., 1132. sz., 1026. sz., 1017. sz., 856. sz. tagok. Megadatik.

Felvételek: *Keleti Mancsi* és *Bártfai M.*, ki utóbbi régi számát kapta meg. Egy tag felvételi kérvénye visszautasított. Tudomásul vétetik.

Szabó Sándor II. alelnök: rátér a vigszinházi matinéra és kifejti, hogy miután az illető urak a dologban eddig nem tettek semmit, most a nyár kezdetén nem tartja tanácsosnak egy zárt helyiségben szombat délután a matiné megtartását és proponálja az ügynek ad acta tevését.

Aczél: kijelenti, hogy a Vigszinházi matiné ügyében úgy állapodott meg Szőke Szakáll urral, hogy egyik legelső szabad délelőttjén felmennek a Vigszinház igazgatójához az ügy megbeszélése végett. Miután azonban

Szőke Szakáll urnak eddig még nem volt szabad napja az ügyben nem tehetett semmit.

Szabó Sándor II. alelnök: rátér a hivatalos lapra és kifejti, hogy most miután már a hatóságok és egyes lapok érdeklődést tanúsítottak lapunk iránt nagy blamázs volna az egyesületre nézve, ha most 1-én a határozat dacára is nem jelenne meg a hivatalos közlöny. Megemlíti továbbá, hogy Szőke Szakáll ur nem szabad ember és sok oly dolgot vett magára amit nem tud teljesíteni.

Mach pénztáros: bejelenti, hogy testvére Mach Lázár ur látogatóban volt Aalbach urnál, mely látogatás alkalmával Aalbach ur elégedetlenségét fejezi ki afelett, hogy a lap csak minden hónap 1-én jelenjék meg és szívesen ajánlotta fel munkaerejét a lap szerkesztésében mindaddig míg az egyesület egy új felelős szerkesztőt tud állítani.

Aalbach urnak ezen szíves ajánlatát Mach ur közölte annak idején Szőke Szakáll urral, ki azonban ellene volt a dolognak. Most közeledik május 1-je és az ügyben még nem tettek lépéseket miért is Mach ur indítványozza, hogy a választmány levélben kérje fel Aalbach urat, hogy mindaddig vállalja a lap szerkesztését míg új felelős szerkesztője lesz az egyesületnek.

Szabó Sándor II. alelnök: kifejti, hogy a nyári hónapokban teljesen elegendő, ha a lap minden hónap 1-én jelenik meg és ismételt indítványozza, hogy az egyesület Aalbach urat kérje fel, hogy mindaddig míg új szerkesztője lesz az egyesületnek szerkessze a lapot. A választmány az indítványt elfogadja.

Neszmélyi: indítványozza, hogy az egyesület a Zongoramesterek egyesületének lapját mellékletként 4 oldalban jelentesse meg hivatalos közlönyében, kijelenti természetesen, hogy a Zongoramesterek egyesülete viseli az összes rája eső költségeket és azt hiszi, hogy ezzel csak hasznára válhat az M. A. E.-nek.

Szabó Sándor II. alelnök: kijelenti, hogy az egyesületnek nem áll jogában a közgyűlés határozata nélkül ezen indítványt elfogadni, miért is indítványozza, egy rendkívüli közgyűlés egybehívását nemcsak ezen lap-ügyben, hanem miután sajnos, Szőke Szakáll ur nem szabad ember és így az egyesület javára nem működhetik elnökválasztás ügyében is, de miután kilátás van, hogy Szőke Szakáll ur a katonai szolgálat alól felmentetik, úgy ezen ügyet a következő választmányi ülésre halasztjuk. Elfogadtatik.

Neszmélyi: kijelenti, hogy ő is helyesli Szabó ur indítványát, hogy a Zongoramesterek egyesülete lapjának melléklése ügyében a rendkívüli közgyűlés döntsön.

A választmány végül még abban állapodik meg, hogy a lap szerkesztése ügyében Szabó és Mach urak menjenek fel Aalbach urhoz személyesen.

Szabó Sándor II. alelnök: több tárgy nem lévén az ülést berekeszti.

Hírek bevonult kartársainkról.

Wollner Dolores, aki múlt év december 4-én bal kezén két helyen is, valamint jobb bordáján megsebesült, folyó hó 10-én a szabadkai hadi kórházból eltávozott és 4 havi szabadságot kapott. Kívánjuk, hogy minél előbb teljesen visszanyerje egészségét. A szerk.

Wollner Emanuel, a fentebb említett kartárs fivére, április 10-én Eszékre bevonult.

Indre (alias) **Endre Jenő** az összes kollégákat szívélyesen üdvözli és kéri őket, hogy irjanak neki. Ez idő szerint orosz hadifogoly és címe: Indre János Zeno, Kriegsgefangener, Krasnojarsk, Russland, Sibirien.

Üdvözetek a harctérről.

Bertók Sándor (*Jim Berry*) a következőket írja:

A M. A. E. tekintetes szerkesztőjének!

A legnagyobb örömmel megkaptam b. lapjait és konstátalom, hogy még mi itt a fronton a haza iránti kötelességünket teljesítjük, addig odahaza fáradhatatlan és méltó kezekben van helyezve a küzdelmünk igazi célja: a háboru utáni érvényesülés és az Artistaságnak az őt megillető nivóra való emelése.

Midőn mindezeket őszintén koncedálom, azon reményben vagyok, hogy a háboru dicsőséges befejezése után talán én is részese leszek ezeknek az elért sikereknek.

Magamról megemlítem, hogy a szerencsés véletlen folytán jelenleg is a sportnak egy a hadviselés szempontjából fontos ágát, még pedig a skizést kultiválom, mint aktív tényező és a helyes sportérzésem szép fölényt biztosít a kevésbé sportolók fölött. Nagyszerű terep, végtelen sziklák, hómezők, erdők, ellenség stb. változatosságai teszik érdekessé és veszélyessé itt a négy-öt napos turákat, és a nagy nehézségekkel megmászható, még otthoni fogalmunkban is megcsodált montenegrói hegyek teszik próbáramég a legfejlettebb izomerőt is.

Olvastam a belügyminiszteriumhoz intézett és helyes koncepcióju átiratukat, mellyel lokalizálni akarják az Artistaságnak tradicionális nagy sérelmét; ezt a méltányolandó kérésünket ki kell vívni és az ebben az irányban felmerülhető akadályokat le kell küzdenünk, ezért az organizációnak leglelkesebb propagálója vagyok.

Alkalmoszerűnek tartom megjegyezni azt, hogy oda kellene hatni, hogy a még nem tag, de otthon levő kartársak is vegyék ki a részüket ebből a hasznos munkából, még pedig egyelőre az Egyesületbe való belépés és az egyesület lapjának járata által, melyeknek előnyeit hamarosan érezni fogják az aránylag csekély anyagi szolgáltatás ellenében.

Fenti szerény véleményem nyilvánítása mellett vagyok a lapnak címre való további küldését kérve, rendelkezésükre örömmel készen hazafias üdvözlettel

Bertók Sándor.

Bodrogi József, kit oly gyorsan őrmesternek előléptettek, a következőket írja a harcmezőről:

A M. A. E. tekintetes Szerkesztőjének!

A nagyrabesült lapjukat én megkaptam és kívánom, hogy a régi vágyunk beteljesüljön. Én 14 éve tagja vagyok az egyesületünknek és mondhatom, ilyen nemes tradíciókhoz csak összetartás és tömörülés kell. Azért ragadja meg mindenki az alkalmat és csatlakozzék a zászlónk alá és kiáltsa én velem: Éljen az a vezetőség, akinek oly áldásos célok vezetnek a mi létkérdésünket. Mély tisztelettel *Bodrogi Jóska*, őrmester.

Orvosi hírek.

Dr. Glaser Marcell, az egyesület főorvosa 3 hadi kórházban annyira igénybe van véve, hogy arra kéri a t. tagokat, hogy csak súlyos esetekben vegyék őt igénybe.

Dr. Schäffer Ármán, belgyógyász (gyomor és bél) orvosaink sorában lépet és a legnagyobb készséggel kezeli tagjainkat. Lakik: VIII., Kun-utca 4. Rendel: d. 2—4 óra között. Telefon: József 8—89.

Kiadja a „MAGYARORSZÁGI ARTISTA EGYESÜLET.”

Felelős szerkesztő: AALBACH JACQUES.